

Bilag 2

INFORMATION

Den 22. november 1978

Løgn og vildledning

I store artikler i går torsdag den 21. november og i lørdags den 18. november har Information dokumenteret:

1. At finansministeriet og administrationsdepartementet under dette ministerium på alle måder har søgt at hindre offentlighed om det faktum, at edb-registre benyttes uden, at der er kontrol med brugen af dem.

2. At kommunerne via Kommunernes Landsforening og Kommunedata aktivt har modarbejdet kontrol, og at de i mere end et år har undladt at etablere en benyttelseskontrol, selv om den er påbudt i et cirkulære fra ministeriet.

3. At kommuernes organisationer har været meget aktive i bestræbelserne på via klager over samarbejdet at få flyttet den person i administrationsdepartementet, Jussi Merklin, der netop som sikkerhedsekspert søgte at presse kommunerne til at opfylde kravene.

4. At administrationsdepartementets chef Bonnerup Nielsen løj, f. eks. da han over for Information i september svarede nej til et spørgsmål om, hvorvidt Jussi Merklin havde fået forbud mod at ytre sig offentligt eller er blevet pålagt begrænsninger i, hvad han måtte udtale sig om. At svaret var positivt forkert, fremgår bl. a. af et dokument, hvori der direkte fortælles Jussi Merklin, hvad han *ikke* må udtale sig om vedrørende disse sikkerhedsforhold.

5. At finansminister Knud Heinesen direkte har vildledt folketinget ved at have benægtet, at der skulle findes noget generelt regulativ, der begrænser offentlige ansattes deltagelse i den offentlige debat, og at en sådan instruks specielt skulle eksistere i administrationsdepartementet. Det fremgår klart af et samarbejdsudvalgsmødereferat, at man har diskuteret, hvad man kalder »evt. eksisterende retningslinjer for administrationsdepartementets medarbejders offentlige udtalelser«, og at departementschef Bonnerup Nielsen ikke er i tvivl om, at der eksisterer en række ganske vist uskrevne regler, som delvis præ-

ciseres skriftligt i dette godkendte mødereferat, selv om departementschefen samtidig afviser at lave en egentlig »præcis udmelding«.

De fem punkter dokumenterer, at edb-registre udbygges og udvides i Danmark uden nogen kontrol med, hvem der bruger disse registre. Og de dokumenterer, at en departementschef bevidst og en finansminister, bevidst eller ubevidst, vildleder offentligheden i et forsøg på at skjule dette, samtidig med at de internt søger at lukke munden på kritikere.

Der er med andre ord tale om en klar sag lagt dokumenteret frem til offentlig debat. Og det netop på et tidspunkt, hvor en anden minister, indenrigsministeren, lige så klart har dokumenteret, at de politikere, der modarbejder millioner af oplysningers vej ind på de ukontrollerede offentlige registre, prøver man at lukke munden på med bøder. Samtidig med at man tvinger kommunerne til at anlægge retssager, for at de kan få lov til at argumentere for deres sag.

Kommunernes socialforvaltninger får ikke lov at respektere den tavshedspligt, de føler over for enkelte klienter, hvis data skal ind i registrene. Men i administrationsdepartementet håndhæver man på det strengeste en uskreven tavshedspligt, som netop angriber en edb-sikkerhedsekspert, der kræver sikkerhed for anstændig benyttelse af edb-registre.

Hvis man ikke vidste bedre, skulle man tro, det var et helt andet land, den slags foregår i.

Men det er her.

Chefen for administrationsdepartementet kommenterer i dag i en artikel på side 9 Informations behandling af sagen. Indlægget, der blev modtaget på redaktionen tirsdag, indeholder kommentarer til artiklerne lørdag, ikke til tirsdags-artiklen. I sine kommentarer til lørdagsartiklen peger departementschefen på detaljer, som at mundtlige klager over samarbejdsvanskeligheder har foreligget tidli-